

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Sectio I. In primo suo exordio Monasterium hoc fuit sub Summo Pontifice immediatè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

runt, quàm in spiritualibus Summum Pontificem, & in temporalibus solùm suam Casaream Maiestatem & Imperium &c.

Idem Ilenburg in alijs, quæ exhiberi possunt, sic loquitur ad Cæs. Maiestatem de Monasterio S. Maximini: Das löblich Gottshaus S. Martini S. Benedicten Ordens/ Ewer Käyserlichen Mayestät vnnnd dem Heiligen Reich ohne allen mittel als ein furnemlichs gliedi desselbigen in weltlichen sachen zugethan vnd vnderworffen. Id est, *Laudabile Monasterium S. Maximini, Ordinis S. Benedicti, Vestra Casarea Maiestati & sacro imperio sine omni medio tanquam insigne membrum eiusdem in temporalibus obnoxium & subiectum.*

Idem denique iterum Ilenburg in alijs ex Sarburg ad Præfectum S. Maximini præfatum D. Buchel de Anno MDXLVIII. Febr. XII hæc habet: Die vnleugbare warheit ist darzu im sacht der notturfft wol zu beweisen/ das ein Abt zu S. Maximin sampt seinem Gottshaus sonder mittel dem Heiligen Römischen Reich angehörig. Id est, *irrefragabilis veritas est, casu quo opus, facile probanda, quòd Abbas S. Maximini, unà cum suo Monasterio, sine medio ad S. Rom. Imperium pertineat.* Sic ille iteratò & sæpius eò maiori veritatis testimonio, quò magis eum Iura S. Maximini sciuisse credendum est, vt pote S. Maximini Commendatorem Prælatum, & eiusdem Monasterii Coadiutorem.

CONCLUSIO.

Ex dictis vtraque sectione huius capituli euidenter cuius æquo lectori innocet, Abbatem & Monasterium S. Maximini eiusque Statum S. Rom. Imperio immediatè subijci, non solùm vi probationis à tot instrumentis, documentis, rebus Iudicatis; verum etiam ex omnibus, quæ excogitari queant, immediati Status proprietatibus ac notis, ex ipsis Archiepiscoporum agnitionibus & confessionibus, ac denique ex postrema illa Imperatoris Maiestatis iudicatione ac sententia, quam anno MDCXXVI. in Aulico suo Consistorio, rebus omnibus seriò ac sollicitè examinatis & discussis, tanta solemnitate tulit.

CAPVT SECVNDVM.

Monasterium S. Maximini immediatè Ecclesiasticæ Pontificis Maximi Iurisdictioni subiectum esse.

EGAT hoc Scriptor anonymus initio libelli famosi, & quidem omnium mortalium primus, quod sciamus, hoc ita palàm & publicè negare est ausus, poterat proinde dictum illius contemni tanquam musæ alicuius circa summi Pontificis tiaram volitantis susurrus. Ne tamen posteritati, & minùs in rebus nostris informatis relinquatur aliqua impressio veritati contraria, pauca adferemus huic veritati notissimæ confirmandæ opportuna. Futile autem, quo anonymus ille vtitur argumentum, parte secunda dissipabitur.

SECTIO I.

In primo suo exordio Monasterium hoc fuit sub Summo Pontifice immediatè.

CVM piissimus Imperator Constantinus Magnus conderet Imperiale nostrum Monasterium, voluit illud in Ecclesiasticis S. S. Apostolicæ, & quæ ac in temporalibus Imperio immediatè subesse. Id ita gestum esse, luculentè

declaravit S. Henricus ante sexcentos & plures annos, dum in Diplomate Triburiensi, quod habes sub Num. 20. agens de hoc Monasterio dicit: *Apostolicam Sedem, cui idem locus sacratissimus sub antiquis temporibus Constantini Imperatoris & Helenæ Matris illius addictus esse dignoscitur, fiducialiter appellant.* Et verò, cum certum sit, hoc & superioribus sæculis dictum sacrum locum ita semper exemptum fuisse, & Pontifices omnes, qui de præfata exemptione loquuntur, eam ante multa sæcula factam supponant, nec vlla de contrario extet memoria, iudicium aut monumentum, pro certo habendum est, exemptionem præfati sacri loci, cum ipso initium omninò cepisse, & hoc Abbas Sancti Maximini in antiquissima possessione constitutus semper tuebitur, donec aliud probetur, quod nemo adhuc non modò præstitit, sed nec tentavit quidem.

SECTIO II.

Probatur eadem Exemptio ex Pontificum & Imperatorum Rescriptis.

Exemptionem prædictam Bullis suis plurimi Pontifices ab omni memoria confirmarunt & stabiliuerunt.

Gregorius II. in Bulla, quam vide sub Num. 2. vbi postquam confirmasset liberam potestatem per præcedentia sæcula exercitam in Electione Abbatis, sic alloquitur Abbatem S. Maximini Basinum. *Nec aliqua cuiuslibet dignitatis persona infra Monasterium, nisi à te, aliove Abbate tuo successore vocatus, quidquam pro suo libitu ordinare, vel temere exercere præsumat. Præterea Apostolica nostra auctoritate omnimodis interdiciamus, ne cui vnquam Ecclesia vel Sedi cum cambio aut aliquo ingenio subdatur, sed tali immunitate & libertate, quali Regalia loca vtuntur, inoffensè & perpetualiter gaudeat.*

Agapetus II. qui vehementer defendit antiquissima Monasterij iura, omniq̄ue modo inhihet & prohibet, ne Ruopertus Archiepiscopus Treuirensis, vel vlli eius Successores, Ecclesiæ Treuirensi conentur subdere Monasterium; id enim vt idem ait Pontifex, iniustè conabatur Ruopertus, sicut & ducentis postea annis, Albero idem conatus est; proinde antiquo Agapeti rescripto, reprimendus ab iniusto conatu, sicut & Antecessor eius litteras Agapeti habes sub Num. 10.

Ioannes XIII. qui in suis Romanis de anno DCCCCLXVII. vbi potestatem Religiosorum circa liberam electionem Abbatis confirmasset, idem statuit quod supra S. Gregorius posuerat, *ne cui vnquam Ecclesia vel Sedi &c. sed tali libertate & immunitate, sicut Prumiense Monasterium inoffensè & perpetualiter fruatur.* Erat autem tunc Prumiensis Monasterij fundatio adhuc in recenti memoria hominum, vt pote facta à Pipino Caroli M. Patre; proinde nemini ignotum erat Prumiam immediatè subesse Regibus & Imperatoribus in Temporalibus, Romano Pontifici in Spiritualibus. Itaque vt omnes præsertim antiquitatum minus scientes, rite intelligerent, quale sit Monasterium S. Maximini, adhibetur exemplum Prumiensis Monasterij, litteras Ioannis XIII. habes sub Num. 14.

Ioannes XV. qui in litteris Romanis indictionis XV. sub Num. 17. eadem verba habet, quæ S. Gregorius & Ioannes XIII. posteriora tamen non nihil sic variat, *Sed tali libertate & immunitate sicut Prumiense Monasterium, ceteraque Regalia loca inoffensè & perpetualiter fruatur.*

S. Leo IX. qui in litteris de Anno MLI. postquam prolixè stabiliuisset iura